

SA DEFENSA

Periódico independiente

Es darré mot an En Revenjoli

En vista de que damunt *La Aurora* de día 30 de Setembre s' Autoritat d' En Revenjoli no te una paraule de protesta per sa publicació d'aquell *mónstruo de brutó anomenad Mestre Tomeu Ciri*, sino per el contrari, pareix que tróba que «alló era un medi de defensa, y en es seu dí que noltros mos ho goñarem, sa Redacció d'aquest semmanari, qu' es compon únicament de seculás católicas, protesta una vegade més devant Deu y tot lo mon de s' escandol y mal que produí; y acordá per *unanimidat no contestarli á res pús*.

Just per s' inteligencia y confusió d' En Revenjoli, li posam de manifest un párrafo del *Sinium* de fecha 30 de Juriol d' enguañy, firmad per un dels caporals des partit que se diu catolic ó sia de se pell J. Ferragut Ribas:

«Y anem á lo de «Mestre Tomeu Ciri.» Abans de res, sa meua protesta més enérgica, sa meua condemnació més absoluta, sa meua indignació més fonda per aquest paper infame que cuantre es programa des partit de sa Pell publicaren un grapat de pellosos esgarriats. No te creguis Martí, que anc que se tracti de pellosos jo no tengui paraules de reprovació p'els seus actes dolents. Si, les tenc y p'el cas de «Mestre Tomeu Ciri» voldría tenir-les que socorrassen. Qu'heu sabin els qu'escrigueren ses infamies d'aquest paper y que heu sabin ses persones pelloses que se recreaven amb sa seua lectura: aquells escrits merexerán sempre s'anatema de tota persona de be. Si encare visqués per mala sort aquell paperutxo, ja me cuidaría jo de dirlós que alerta á sa carn de capellá perque sa carn de capellá indigesta. Deu vulgui que no ni torni haver cap pellós may que tengui sa debilitat de trestocar els ministros de Deu encare que los vessen plens de miserias.»

Axí parla un seculá, y.....¿.....??
¡¡.....!!

En Revenjoli tracte de «malanats y altres herbes á n'els de sa Redacció de SA DEFENSA, y tenim que dirli, que hem mama-de tan bone ll'et ó milló que se seua.»

Ni una paraule més.

SA REDACCIÓ

En Mata-rates furibundo

No vos han dit que en Mata-rates está rabiós? Y que li passa? Que li deu está sutceint en aquest fotim de Mata-rates? Perque está tan fora corda? Mirau si l'han tret des solc que s'altre día volía ferne una de ses seves. Ja vatx sentí cosa, es Secretari rebé qualche esquit. Sa rabia el se menja á nen Mata-rates. No es pot sufrí á él mateix y crida y se baraya en so primé que tróba. I ses coses que no li deven aná be? Que no deu teni dotbés? Que es lo que deu tení en Mata-rates? Que se deu trobá sense fondos? I sa caxa que deu está axuta de tot? Els empleats, que no se podrán pagá? I es dotbés que s'han fet? Per aón han fuís? En Mata-rates está tot preocupat no dorm ni menja, tot lo día está cabilant, y treu contes y es contes no li surten, y no sap com heu ha de fé, y está tot apurat, y axí no porém andá, no sé que hem de fé, mos trobam sense un centim y tot son crits y bregues; be, vols que á una casa hi haguí renou, idó que no hi haguí pá. Pobre Mata-rates, si se troba sense sabre quin cami ha d'emprendre. Pero y are ya no hi ha dotbés? I mos ho ferán creure que tot s'haguí gastat? I á nes mes d'octubre está ya tot agotat? I yo en pensava que en arribá á nes Jané quedaría qualche llepa llenguos. Ca, homo, que vas d'equivocat. Fondos esperes y cuant? Enguany. Un desfalco gros heurá ell, dexe fe que continui axí la cosa, y vorás tu lo que sutceirá. Comensarém á endeutarnos y cuant voldrém, no hi serem á temps. Tot será pell y pellerenca. Quin conort. I axó son es Re-

dentós des poble, ¡quin mico!, si no les agre-nam, en vorém de bones. Destruiríen un llinatge. Be, pero encare no has dit perque estava tan enfadat en Mata-rates. Y tú que no hu saps? Sé que ses cincuenta ó sixanta pessetes que ha cobrades en Ramón, les han pagades En Mata-rates, en Gonelle, en Senyora y en Biel, encare que are no pugui seure á sa cadira. Mira, yo trop que les havia de pagá en Biel, tot sol perque els altres no feren mes que d'escolans d'Amén. Te equivoques, en Senyora també feia molt de renou, pero cap com en Gonella, aquest les hi feria treure de s'esquena. Axó de volé chupá sa sang de un pobre no está molt curiós. Idó has de sabre que es qui se cremá mes amb aquest asunto va esse en Mata-rates, feia sabonereta, axó d'havé de pagá de sa seva butxaca ses errades den Biel, axó per cap estil. Diven que encare li dura es mal humó. Idó si que es fort de morro. Be, que yo no sé com no ha fet es tró, totes les han sortides malament, te mes que motiu en Mata-rates per ferne una de grossa. Y are que sa caxa pot romandre en sa clau á nes pany, axó si que es molt trist, no haverhí cap centimet, fa mes que plorera. Pretení un de bon administradó, fe brevas de sabre manetjá es cotarro y llavó veure que la casa no pot marchá pe sa seva dexadés ó descuit ó mala administració axó es gros de tot. Ara comprenc que en Mata-rates no pugui dormí y que estigui molt preocupat y dispost á tot. No haverhi hagut mai deutes á la vila en tans d'anys de comendá es fongoneus y en so prime any de péll, have de tancá tal vegada es llibres en perduas en lloc de ganancies, axó asusta. Que vol dí, y just amb un any de comandá es pellosos, la caxa no anirá corrent? Y no deieu que es pellosos eran tan sabís? I perque no heu han demostrat? Tanta sabiduria y tan poc maneix, com s'explica? Y en so primé any, es carro troba tans de reclaus? I com se compren? I ses entrades? y es arbitres? Que s'ha fet tot axó? Un altre dissapte serém més clás y mes explicitos. Ja es ben hora.

¿¿Domés tres números??

Ay just tres números? Si que vos hi han sortits errats es contes y ben errats. Ay domés havien de sortir tres números de SA DEFENSA? Vaia un rollet. Estaven á una rotlada una partida de caporals es més granats de sa pell, y un d'ells, es pare de tots hei va dí la seva, SA DEFENSA cá, no será res, cá, no sortirá molt de temps y fent sa mitja, va afegí, sortiran dos ó tres números y no més. Bon profeta mos ha sortit aquest caporal majó, per endeviná y lletgí sa planeta si poria gonyá la vida. Una gitana heu fá molt milló. Ay domés havia de sortir SA DEFENSA dues ó tres vegades? Bon endevinadero. Llástima que no fassi pronostics, gonyaría es seus clavets. No hu trobau que hi veu molt anfora? Gracis á Deu, SA DEFENSA ha sortida no dues ó tres vegades, ha sortida cada dissapte sense fallá ni una vegada. Bon perboc sen han duit aqueys caporals de sa pell tan lletruts. Ca, deien, domés sortirá dues ó tres vegades lo més; no tendrán tela, no sabrán que heuran de posá, se trobarán embarassats; vaia un mico. Estaven avesats á escriure quatre embusterías, á estampá quatre falsedats y ya hu crec si les ha sabut molt de greu que SA DEFENSA sortís. Ay domés sortiran dos números? Caramba quina casta de dos números. Ell havem vist. Axó s'ha dit chasco. No son capasos de fundá un periodic, escampaven es quatre intellectuals de sa pell. Ay no som estáts capasos? Ojalá hagués sortit á llum fa un parey d'anys y no haguessem vist tantes coses com hem vistes. Que un altre vegada tengueu mes bon pols. SA DEFENSA ha sortida tots els dissaptes y sortirá sempre que li convengui y quant li convengui. Estam? Feis es contes á cavostre, senyós de «Sa Sini».

COL-LECCIO DE POSTALS

Núm. 8

Un remey del Sen Xerovia

Un dia el Sen Xerovia, qu'es un altre Apóstol de sa pell, volíe conquistá un fogoneu, y li diu: mira Toni, tendrías que ferté pellós. ¿Jo pellós? Consentiríe que 'l dimoni m'han dugués de capoll. Si, bomo, li replicá el Sen Xerovia. No siguis tant maleyt. Y que tendríe que fé per esse pellós? Ya to diré. Jo sé un remey bó per entrá á n' es partit de sa pell, aquell que noltros li deim católich porque mos convé. Mira: *Pendrás un manadet de réls de llengo bruta; dues lliures de hipocresía; dues dotzenes de fuyes*

de farsa; un sou de mentides; mitja unsa de barra; dues cuyerades de poca cose; una picada de poca vergonya; un' arrova d'injusticia; un poch d'escorxa de que 'm fa á mi; tres brotets de descaró; una escudella plena de no viure amb sa dona; y catorze unses de cantan, cantan.

Tot axó heu escaufarás riguent y heu posarás á bollí dins un' olla devall es capsal des llit, y t' hi ajeurás posanthí es cap demunt. L'endemá heu treurás y quant conxerás qu' han bollit abastament aquets ingredients d' experimentada virtut y *Credo* des partit de sa pell heu colarás amb *un pedás de poca aprensió.*

Axó heu prendás á cuyerades cada tres hores.

Aquí li contestá en Toni: ¿No res pús? Vols que 't digui Sen Xerovia. Jo no puch amb aquest remey des partit de sa pell; y be 'n haja qui 'n te; porque

Qui no te vergonya tot lo mon es seu.

El Sen Llenderina

Sobre es consum

Y l'he cobrat á nes consum? Que no to havia dit? Idó ya m'han tornat es dotbés. Com es are? Has de sabre que m'han tornades sis pessetes y busques y encare he tengut es tercé trimestre pagat. Idó que te pensaves. Saps que ha estat de chocant. A mi no m'havía sutceit mai aná á pagá es consum y havé de cobrá. Vaia una feta. No hu trobes raro? Sí, que li trob y molt raro. Y axó que deien els pellosos que no cobraríeu, que sería com l'any passat que no mos tornarien es dotbés. Saps que li tenen de llarga aquesta gent pellosa. Ha arribat per no sabre que ha de dí. Ya no troba tap pe sa carabassa. Es que tot les ha sortit tort. Cuan vengueren ses baxes totduna se posaren á escainá y nol cobraréu, sereu com noltros, tan mateix nol cobraréu, ya teniu que fé y que esperonetjá, nol cobraréu. Ya hu son cruus aquets pellosos, mes torpes que una esperdeña. Hem cobrat ó no hem cobrat? Hoveu vist si hem cobrat? Hoveu vist si mos han tornats es dotbés? Com dos y dos fan quatre. A mí y puc parlá fort, á mi m'han tornades sis pessetes y unes quantes pessetes grosses. Que vos agrada es frit? Si sa caxa pogués parlá, vos ne diría quatre de fresques á voltros pellosos y vos rapiñeria, banquerrotés vos diría, tot l'any meu fet aná mes axuta que una esponja. Pes vostro mal cor, pes vostro despotisme, pe sa vostra mala cura, are me trop sense un centim. Fora pell, ni voltros ni un mal any.

L'amon Toni com un pinyól de cirera

Tot Sineu parla de s'enfado que ha pres es Retgidó *formal*. Y de que está tan enfadat? Que li han fet? Que li passa en aquest homo tan poc homo? Li passa una cosa molt rara. Mols van á caseva á que-xarse de lo malament que están es carrés, de sa poque feina que fa un peon, des poc interés que desmostren teni en ses coses de la vila. S'altre vespre estava inflat com un calapot, no pogué dormí segons contaren y sa rabia el roegava. L'amon Toni mes calma, reflexionau milló y veureu lo malament que un feís. Trobam noltros que teniu mes que motiu per esta rabiós, porque es vostros res han sabut fé de profit y un homo com vos ha d'está empagueit domés de pensá que pareix que ningú des vostros vol be á nes poble. Jo creia que una personalitat com sa vostra s'imposaria demunt en Biel itot y les feria comprende aquex abandono, que axí no se pot continuá, que tot son pedres y macs y no se pot ená per cap carré. L'amon Toni no es cap negat, si vol, hei veu un poc lluny y éll mateix se fa es carrec de que ses quexes que li fan, son molt fundadas, tothom llament y deplora aquest poc interés en bé des poble. No poreu passá per cap carré, no trobau mes que pedres, macs y regates y clots ben fondos. Axó á l'amon Toni el té molt disgustat, porque dins es seu interió regoneix que es fogoneus heu feien molt milló. Cuan l'amon Toni era lo que havia d'esé; cuant l'amon Toni era tot un homo, cuant l'amon Toni era un retgidó com es altres, cuant l'amon Toni encare era una persona de pés, llavonses veia es carres ben nets y fora pedres ni macs y es camins ben arreglats y compots, llevó passava gust d'esse un membre de s'ayuntamiento, pero are está viat, are tot li put, are no te humó per rés. Ya hu crec, es que are veu es mal papé que ha fet, are compren que es seus non fan brot, are s'ha convensut de se sava debilitat. L'amon Toni es avorrit de tots, es despreciat de molta gent, porque li feren fé un papé trist, un papé humillant, un papé que nol fá nil farà cap homo del mon mentres sigui un homo. Pero l'amon Toni senderetjat, testemenetjat obligat per forsa maió tal vejada, d'exa d'esse l'amon Toni y convertit amb una fuya de poll. Quin canvi mes radical. Toni, Toni, un altre vegada mireti una miqueta mes.

Sa vara den Biel

Y no eras tu que deies que día 24 li havien de doná sa vara á nen Lull? Jo per mí

t'han enganat. Te diré, tots els pellosos deien y sostenien que día 24 d'Agost havien d'entregá sa vara á nen Biel, pero lo cert es que encarare no la dú. Y que deu havé estat? Homo, que no hu saps? Domés heu sé á mitjes. Idó has de sabre que en Biel fone processat y li prengueren sa vara, pero día 22 d'Agost tots els pellosos se creien y estaven segús que lei tornarien doná y s'han equivocat de mitx á mitx perque encare no poren dí quant en Biel durá es bastó. Pero si tu vas malament, no era en Biel mateix que admetia ya ses enhorabones es vespre antes des día 22? Ell es chasco més gros, el sen dugué en Biel, no heu acabava de creure. Per pague á un homo com en Biel prenderli sa vara está com á lleix. Mes lleix está fe lo que va fé. Sobre tot en á que vé tantes brevates antes des día 22. Tots els pellosos sen feyen grosos de dí que s'asunto era gonyat, que les aniria bé, que tot d'una en Biel tornaria prende es bastó. Pellosos, creís, es vostro cherrá tant, vos ha mors. Un altre vegada punt en boque.

Un fogoneu.

Bon sou, eh Toni???

Que encare heu trobas poc Toni cinc-centes pessetes? Encare no té conformes? Voleu axugá de tot sa caxa de la vila? Que heu fereu massa lleix Toni? A veure si sen arribarán á teme es vostros que domés entrareu per umplirvos ses butxaques. Que te pensas tu nou Menescal? Te pareix que heu feis massa conexedó, que tenu talent? Y es pellosos que vos dirán? Tanta economía com predicaveu y are tant *del dineritis*? Com heu enténs tu Menescal cosí den Biel? Tu mateix no heu trobas brut? Per delicadesa mai havies de volé que es teus t' aumentassen un centim. Tothom heu ha trobat ben lleix. Y sa maioria sense mirá ni repará si la vila disponia de fondos, m' aumenta sa plassa de Menescal. Si no hi ha dotbés, idó mos endeuterem, lo que importa qu' en Toni cobri cinc-centes pessetes. Ja que el tregueren de fiscal al manco que cobri de la vila. Y lo salat, que no esperá sa maioria que venguessen es nous presupuestos, sinó que per pó que no hi fos á temps en Toni, se fá una transferencia de crédito y ja tenim es Menescal en cinc-centes pessetes. Y tu Llendera que cherres de sa minoria? Dius que es sa minoria que en te sa culpa d' aquesta transferencia de crédito? Vol dí si sa minoria no hagués volgut, no s' hagués feta tal transferencia? Vol dí sa minoria es sa que ha donat ses cinc-centes pessetes á nen Toni? Idó que dius Llendera? Mestgues fasols ho-

mo, que no heu veus? No heu veus que tu mateix ya no te entens? Vol dí sa minoria va demaná y conseguí sa transferencia de crédito? Vol dí sa minoria proposá aumentá fins á cinc-centes pessetes sa plassa de Menescal? Llendera y es teu cap que te trebucque? Y tu no saps es renou que fé en Francesch perque no s' aumentás sa plassa de Menescal? Llendera y tu no te recordes que sa minoria trobava que doná 60 ó 70 duros á nes Menescal, ya estava ben retribuit? Y d' axó no ten recordas? Y tu Llendera no sentires parlá d' aquella sessió borrascosa en que l' amon Toni comparava es Menescal d' Inca en so de Sineu? Y no saberes tu Llendera que es jefe de sa minoria va recordá que sa plassa de Menescal de Pollensa població com tres vegades Sineu, domés percep des Municipi uns setanta duros? Y tu mateix Llendera no trobes que hi ha un poc de diferencia de poble á poble? Y sobre tot Llendera es per aquí que se va á ses economies? Es axí que sa caxa no tendrá fret? Llendera y tens vergonya de retreure sa minoria? Tu Llendera no estás convensut que si fos posible, *servir una merienda de negros*? Ay sa minoria ha aumentat sa plassa de Menescal Titulá? Y heu saps cert? Y heu dius de bó. Per mí Llendera mos emboles. O mos sortirás un mentidé de sis soles? Y tu te creus Llendera que sa minoria sense dí res á ningú, va senyalá un sou tan exorbitant á nes Menescal des poble? Que te pareix Llendera? A tu te sembla que es per mos de sa minoria qu' en Toni te cinc-centes pessetes? Y com no heu has dit mes prest Llendera? Axó es habilitat que té sa minoria, sabre aumentá una plassa de la vila. Y sa maioria Llendera que votá en contra? Com va esse axó Llendera? Espliquet meam. Qui aumentá es Menescal de la Vila, sa maioria ó sa minoria? En Toni cobra ses cinc-centes pessetes perque axí heu volgué sa maioria ó sa minoria? Aqueys sioxanta duros més que are es poble dona á nes Menescal Titulá, qui les ho dona sa maioria ó sa minoria? Llendera contestamos, qui nombrá es Menescal Titulá sa maioria ó sa minoria? Sa consignació de cinc-centes pessetes que are percep en Toni tal consignació es debuda á sa maioria ó á sa minoria? Si sa maioria domés hagués volgut doná cinquanta duros á nes Menescal Titulá, aquest n' heuria cobrats més? No es ve idó que es Menescal te are cinc-centes pessetes ó siguin cent duros, just perque axí heu vol sa maioria? Idó que dius Llendera de sa minoria? Quin fil embolicaves? Ah Llendera digués tot quant vulguis, embolique tot es fil que vulguis, pero sempre heurás de convení per la forsa que en Toni te unes trecentes pessetes mes que no tenien es seus antecessós. Y no mos digues

res de sa feina ó feines que té es Menescal Titulá. Tots be sabem ses feines que te en Toni y com les compleix. Qui fa feina ha de cobrá Llendera, ben fet; y es altres menescals que no feien feina? y que cobraven? Uns trenta y pico de duros. Y en Toni que cobra? Cent duros, que tal Llendera? Que se diu axó mirá per la vila ó per caseva? Ferem vía, eh Llendera; en aquest pas. Pero sa maioria sap administrá tan bé que tot heu entén. Molt, heu entén tant que se troba sense un cuartillo. Y are vendrán es rots. Llendera y que no estás asustat? Y si no hi ha dotbés, com heu ferém? O tu ferás s' homo? Mira digués á l' amon Toni que pagui de sa seva butxaque aquelles setenta nou pessetes; segons diven Llendera l' amon Toni va firmá unes setenta nou reclamacions que no arribaren á temps y éll are ha de pagá aquestes setenta nou pessetes. Axó en bona conciencia. Tu que no hu creus que l' amon Toni les pagará en aquestes setenta non pessetes? Ell diven que es molt just. Be que un homo com l' amon Toni, en tan bons cunyats, te mes dotbés que no vol. Idó diguelei tu Llendera á l' amon Toni, felei recordá y axí sa caxa alenará un poc. A veure Llendera si n' Abella deu citá aquest cas? Consultelei á n' Abella, á veure si ha d' esse l' amon Toni que ha de pagá ses setenta nou pessetes ó si ha d' esse en Biel ó sa maioria.

Varies noticis

Es peón de Llorito, ya te á dins se buchaque ses 50 y pico de pessetes qu' es retigidós pellosos han hegut d'escupi. ¡Idó! ¡Així els ensumen!

Per axó, la setmana pessada en Mataratas enave furiós y descarregá se rabi demunt el pobre Secretari. L' amon Toni de ses Gonelles táe cláus, perque, ademes d' aquexa gratede de bósse tendrá que restitui á se caxa de la vila ses 79 pesetes que importaren ses alzades de consums que com á Sindich posá contra ses resolucions del Señor Administradó, y que, per torpe li tiraren devall sa taula. Dissapte, en Francesch Crespi, á se sesió de se Junta Municipal, advertí á l' amon Toni que dexave á se seve conciencia es cumpliment de tan sagrada obligació. Noltros, que conexem á fondo á nes de ses Gonelles, no veim se cosa tan segura com en Francesch.—Es ve que l' amon Toni sempre te se conciencia á se boca, pero axó es pur fariseisme, y, tenim per ben segú que devant 79 pesetes se conciencia de l' amon Toni, se quedará á dins es canterano, pero no passem s' arade devant es bou, suposat qu' en Francesch l' ha posada á prova y estiguen á la mira.

També se matexe Junta Municipal, acordá desisti de posá es recurs contencios contra ses nostras baxes... Que vol dir? Endiots!!! Que ya arrufan se bañe?

¡Quin susto Toni, mos has llevat de demunt!

Y n' Abella que diu respecte aquest punt? Y perque sa Junta no consultá n' Abella antes d' acordá desisti de posá es recurs? Y n' Abella que no hen deu parlar? Repassa Toni n' Abella y ya mos diras coses. Pero y tú trobes Toni, que está massa be, llevá se petita assignació á ses Monjes y á nes Hermanos? Haveu canviat en recettes? Ah,... si... en Biel es potecari... aigo á nes nostro molí.

Idó, Gonelle, fins l' any qui ve y á veure si li posareu tan bona cabotta com enguañy.

¡¡Quin rollet que vos néu duit!!

An en Llenderola o sigui Mestre Pep Prim

Aquest Pepito es un altre errat de contes, que no content en fe mal bé ses oreyes á la gent, ara te sa manía d' escriure per fe igual mercé á nes sentit comú.

¡Ja te seria milló embolica dotbbés de zafrá y demes espicis!

¡Ja te basta quet dexin dirigí se *Murgue*. Tu procura conservá es pellet. Menos musique y mes oli de fetxe de bacalla es lo que te convé.

Ja heu val amb aquest Pep Prim. Ell parla de modas.

¡Vaje un figurin!

Pero Pepito, ¿que no tas contemplat mai en sos guants possats?

Si, tas contemplat, pero no tas fet carreg de se teva estampa.

¡Perque, com pots tu Pepito, parla de cursis?

¡Vaje, vaje Pepito, á fe paperets d' espicis falta gent.

Ja pút Llendera???

I que dius Llendera de sa suspensió des Secretari? Que heu poria fe en Biel ó no heu poria fe? Que trobas Llendera? Vol di perque es Secretari *desafiando el honor*, va aná á visitá ses Cases Santes, per axó tan de mal? Ja put Llendera? Ó no te agrada sa mostra? Vol dí put pen Llendera parlar de sa suspensió des Secretari una de tantes capbuidades fetes pen Biel, y no ha de podí lo des consum de l' any passat? Que es mes estentís Llendera, lo succeit fa cinc mesos ó lo que fereu, ben prest farà dos anys? I tu un dia y un altra mos parles des *vint minu-*

lets que empleareu l' any passat per fé es consum y noltros no hem de poré dí res d' un acta de caciquisme incalificable, realisat no fa mitx any? I tu Llenderola dius que ja pút? A que? Sa célebre carta den Biel que *desafiando el honor*.... Es axó que put? Aquesta m' es bona. I com «La Tarde» no degué publicá lo den Biel? Tan malament devia está que no va esse publicadó? Es raro. Jo escriuria á «La Tarde» á veure meam que han fet d' un escrit den Biel. Ó no el degué publicá «La Tarde» per po? I de qui? I perque? Foy, perque tal vegada el Sr. governadó no l' heuria tornat reposá á nes Secretari. Qui sap. Devia esse un escrit que devia fumá en pipa ó devia tocá mols de puns. Llastima que no se publicás. Pero y are que encare no seria bó? Ó ya put? Si, ya deu esse ranci. Mos sap molt de greu. Heurém d' esperá un altre vegada que sigui frece, arribat d' are, eh Llendera; meam idó, ya mirarás si es sa péll que pút. Be, que are es tems ya ses refrescat.

Mitx mesteiati

Que hem acabats ya es menuts diven es rodadós de «Sa Sini»? ¡Ja, ja, ja...! ¡Pobrets! Si heu de menesté unes estidores.... ya direu coses. Ni tan sols tenen concienci des seus actes. Y are no veis que just per posá en solfa ses vostres becaades, no baste *un quinqueni de deu anys*, com diria l' amon Toni de ses Gonelles? Domés en sos articles que duen sa respectable firma de «Gabriel Llull», ni hi ha per escriure mitja dotzena de zarzueles bufes. Mirau, voltros de sa pell, mirau si hem parlat moltes vegades des peon de Llorito, idó encare no está agotat aquest tema. Fins aquí no ha sortit á rotlo aquell famós expedient que li formá, el no menos famós Batle Llull. O no sap aquest gran ídol de sa pell, que allá á Madrid, també *desafiando el honor*, feren sainete de se sevè obra? Porien publicarse un enfilay d' articles de rete-chupeté. Per lo mateix voltros es sabis de «Sa Sini», estáu tranquils y no passeu pena, no mos faltarà tela... Y lo des vagó? Quin vagó? Encare no hem dit una paraula. Tu no saps ó no te recordes que una feremalla de pellosos, l' any passat dins sa corema, guans posats y camia blanca y ben planxada, tots chalets anaren á rebre ó esperá el Sr. Governadó? Y llavó, qué? Llavó les convidá á diná. No, no es ve, no posis barrets. Anaren axut. Y vengueren mes mostiys...., y perqué? El Sr. Governadó que no les fé molta chacota? que no feren molt de papé? Com en Palou á sa Pobla. Alló va esse un mico en tota l' ánima. Si tu

vas errat. Les pagaren es tren ó carril y no les costá res sa menjua. Jo mo pensava, pero quiá, quiá, quiá. Quina exida. Mereix capitol aparte.

Á se Redacció des «Sinium,,

En vista que ses semanas que se Redacció des «Sinium» no te menuts per ompli es seu paperet s' entreten fent un «Dietari» li feim avinen que dia 3 d'aquest mes tengue lloc per empleats de s' «Arrendatari de Tabacs» una aprensió de tabac debes se cochería de Can «Sollé» dexant pes seu conte es comentarís.

Vaje llevonses encara direu mal de SA DEFENSA y vos dona datos per ompli se vostra «Sinia».

X.

CARTA DIRIGIDA

AN EN

Bielet de ses Jubes

Biel, Bielet, Bieli, Bielinet, Bieló, Biellino: Jo ja no se com milló té de perlá perque escoltis es meus conseys: Acaban d' enterarme que es teus nirvis en lloc de compondrerse, seguexen de cada dia mes exectats, y per pór de no teni un atac d' aquells que solias teni quant dues es bastó has acordat no sorti de cateva. Io que com te tenc per un homo lletrut, de molt de caletre y ab una paraula una emananci d' aquellas..... te deman com a bon Sinevé que resolguis prenda un poc s'aire y perventura es teus nirvis se compondrán y es teu servell enrre en convelecenci. Consider molt convenient per salvá un poc sa teva pell que escriguis bax sa teva ridícula firma algun articlet demunt «Sa Sinia» y assi perventura salvarás, vui dir, possarás mes en ridicul sa teva persona (ja que tant t' agrada axó.)

Te demán per favó ja que tu *desafiando el honor* digueres ha' vies suspes es Secretari, y que segurament també *desafiando el honor* suspengueras es Mestre de s' escola, *desafiando el honor* suspengueras es Peón de Llorito, *desafiando el honor* tregueras un concejal defora de se sala de Sesions, que si consideras que jo *desafiando el honor* te passases pes cap de suspendrerme de sou y empleo de Redactó de SA DEFENSA que antes heu consultis a n' Abella. no fos cossa quet resultas un altre procés.

Un des carre Maió.